

آرای و مدت رویه کیوان عدالت اداری

مورد استناد مشتکی عنه نه تنها کلمه (فقط) بکار نرفته است بلکه مقرر گردیده که کارمند انتقال یافته پیشینه خدمت خود را به محل جدید خدمت منتقل می‌نماید و پیشینه خدمت شامل ایام مرخصی نیز می‌شود و ماده(۴۹) آین نامه استخدامی مشترک شرکتهای بیمه و وحدت ملاک ماده(۱۴۴) قانون استخدام کشوری نیز موید این مطلب است.

زیرا برابر مواد مرقوم مرخصی جزء ایام سابقه خدمت محسوب و کارمندی که در حال استفاده از مرخصی است از کلیه حقوق و مزایای قانونی استفاده می‌نماید و در نتیجه شاکی ایام مرخصی استفاده نشده خود را که جزء پیشینه خدمتی خود می‌باشد به شرکت بیمه آسیا انتقال داده است. ثانیاً مصوبات هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره ۱۷۸/۲۳ مورخ ۱۳۷۴/۱۰/۱۴ ابطال گردیده است و به موجب رأی مذکور کلیه ایامی که بدون درخواست مستخدمین و کارکنان دولت به عنوان مرخصی مورد محاسبه قرار گرفته و تعطیل اعلام شده بود باطل گردیده و در نتیجه به عنوان مرخصی ذخیره کارکنان تلقی شده است و تقریباً کلیه وزارت‌خانه‌ها و

بابت اعلام تعطیل بعضی از روزها از طرف دولت «که بعداً در هیأت عمومی دیوان عدالت اداری ابطال شده است». مورد استفاده قرار نداده است و تقاضای استفاده از مرخصی مذکور را نموده ولی شرکت مشتکی عنه از اعطاء مرخصی مذکور خودداری کرده است و علیه‌هذا تقاضای رسیدگی دارد. مشتکی عنه با استناد به لایحه قانونی نحوه انتقال مستخدمین وزارت‌خانه‌ها و مؤسسات دولتی قانون استخدام کشوری به مؤسسات استثناء شده از قانون مذکور مصوب ۱۳۵۹/۲/۲۰ و ماده(۱۴۴) قانون استخدام کشوری و ماده(۱۰) قانون اخیرالذکر اعلام نموده است که انتقال یافتگان به مؤسسه دولتی فقط گروه و پایه و پیشینه خدمت خود را به مؤسسه دولتی دیگر منتقل می‌نماید. در ماده(۱۰) فوق الاشعار اشاره‌ای به مرخصی نشده است، علیه‌هذا تقاضای رد شکایت را دارد. با توجه به مراتب فوق اولاً ستاد بازسازی یادشده یکی از نهادهای دولتی است که پس از پیروزی انقلاب اسلامی بلحاظ مقتضیات زمان بوجود آمده بوده است و کارمندان ستاد مذکور هر چند مشمول قانون استخدام کشوری نبوده‌اند ولی به هر صورت کارمند رسمی دولت بوده‌اند و شاکی نیز به شرکت آسیا که یک مؤسسه است، شاکی اعلام نموده است که در سال ۱۳۷۴ از ستاد بازسازی و توسعه مناطق جنگ‌زده کشور ب شرکت بیمه آسیا منتقل شده است و چون مدت ۲۷ روز مرخصی خود را

شماره ه' ۴۶/۷۹ و ۳۹۸/۷۸
۱۳۸۰/۳/۲۸

شماره دادنامه: ۵۴-۵۵
تاریخ: ۱۳۸۰/۲/۲۳

کلاسه پرونده: ۴۶/۷۹ و ۳۹۸/۷۸
مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان

عدالت اداری
شاکی: ۱- دفتر حقوقی بیمه آسیا ۲- خانم زهراء قاندی

موضوع شکایت و خواسته: اعلام تعارض آراء صادره از شعب اول و سوم تجدیدنظر دیوان عدالت اداری.

مقدمه: الف- شعبه شانزدهم در رسیدگی به پرونده‌های کلاسه ۱۰۶۱/۷۷، ۱۰۶۳/۷۷، ۱۰۶۴/۷۷، ۱۰۶۷/۷۷، ۱۰۶۹/۷۷، موضوع شکایت آقای احمد، آقای فرهاد، آقای اکبر، خانم زهراء و آقای عبدالحمید به طرفیت بیمه آسیا به خواسته اعاده مرخصی استحقاقی به شرح دادنامه‌های شماره ۲۰۲۴، ۲۰۲۵، ۲۰۲۶ و ۲۰۲۹ مورخ ۱۳۷۷/۱۱/۱۲ و ۱۸۷۹ مورخ ۱۳۷۷/۱۰/۲۳ چنین رأی صادر نموده است، شاکی اعلام نموده است که در سال ۱۳۷۴ از ستاد بازسازی و توسعه مناطق جنگ‌زده کشور ب شرکت بیمه آسیا منتقل

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری
قربانعلی دری نجف‌آبادی
شماره ۱۶۴۳۸/ت ۲۴۳۹۹^۵
۱۳۸۰/۴/۱۳
تصویب نامه در خصوص افزایش سرمایه شرکت ملی
گاز ایران
وزارت نفت
هیأت وزیران در جلسه در جلسه مورخ
۵۲۵۰/۳/۳۰ یتابه پیشنهاد شماره ۱۳۸۰/۳/۳
- ۱۲/۲ مورخ ۱۳۷۹/۱۲/۲۸ وزارت نفت
و به استناد ماده (۴) قانون اساسنامه شرکت
ملی گاز ایران - مصوب ۱۳۵۶ - تصویب
نمود:
سرمایه شرکت ملی گاز ایران از محل
عوارض موضوع تبصره (۲۷) قوانین بودجه
سالهای ۱۳۷۷ و ۱۳۷۸ کل کشور به مبلغ
دوهزار و نهصد و هفتاد و شش میلیارد و
هفتصد و نود و هشت میلیون
(۷۹۸/۰۰۰/۰۰۰) ریال افزایش
می‌یابد.

معاون اول رئیس جمهور - حسن حبیبی
۱۳۸۰/۴/۹
شماره ۵/۷۹/۱۶۴
تاریخ ۱۳۸۰/۳/۶
شماره دادنامه ۷۲
کلاسه پرونده ۱۶۴/۷۹
مرجع رسیدگی: هیات عمومی دیوان
عدالت اداری
شاکی: آقای سید علیرضا حسینی
موضوع شکایت و خواسته: ابطال بخشش نامه
شماره نسب ۹۰۱/۱۹/۱۳۷۹
داره نظارت بر امور بانکهای تجاری بانک
کنگره مهر اسلام ابان

مقدمه: شاکی طی دادخواست تقدیمی
اعلام داشته است، در مورد چک قانونگذار
قابلی به داشتن امتیاز شکایت کیفری برای

۱۳۷۴ ندارد. لذا شکایت شاک توجهی به بیمه آسیا نداشته با نقض رأی معتبرض عليه حکم به رد شکایت شاکیه به طرفیت تجدیدنظر صادر می نماید. هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ فوق به ریاست حجت الاسلام والمسلمین دری نجف آبادی و با حضور رؤسای شعب بدوى و رؤسا و مستشاران شعب تجدیدنظر تشکیل و پس از بحث و بررسی و انجام مشاوره با اکثریت آراء به شرح آن مبادرت به صدور رأی می نماید.

ای هیأت عمومی

با عنایت به رأی شماره ۱۷۸ مورخ ۱۳۷۴/۱۰/۱۴ هیأت عمومی دیوان مبنی بر ابطال مصوبات دولتی در خصوص احتساب یام تعطیلاتی که بنا به نسبتهای خاص از طرف دولت اعلام و جزء مرخصی استحقاقی مستخدمین دولت منظور شده بود و اینکه مدت مرخصی استحقاقی ذخیره شده جزء سابقه خدمت دولتی و از مصادیق حقوق ثابت قانونی کارکنان دولت محسوب می‌شود و تتقابل از یک واحد دولتی به واحد دولتی دیگر سالب حق مذکور نیست، بنابر این دادنامه‌های شماره ۳۹۱، ۳۹۴ و ۴۰۶ مورخ ۱۳۷۸/۴/۱۵ شعبه اول تجدیدنظر مشعر بر تأیید دادنامه‌های شماره ۱۸۷۹ مورخ ۲۰۲۵ و ۲۰۲۶ و ۲۰۲۷/۱۰/۲۳ مورخ ۱۳۷۷/۱۱/۱۲ شعبه شانزده ۲۰۲۹ بدروی دیوان در حدی که متنضم این معنی می‌باشد موافق اصول و موازین قانونی تشخیص داده می‌شود. این رأی به استناد قسمت اخیر ماده (۲۰) اصلاحی اداری مصوب ۱۳۷۸/۲/۱ برای شعب دیوان و مسایر مراجعت ذیربطر در موارد مشابه لازم الاتیاع است.

سازمانها و مؤسسات دولتی نیز مقاد رای مذکور را اجراء نموده اند و مؤسسات دولتی نیز تابع مقررات رأی مذکور می باشند. علیهذا شرکت بیمه آسیا نیز که یک مؤسسه دولتی می باشد ملزم به اجابت درخواست قانونی شاکی می باشد و بنا به مراتب فوق الاشعار حکم به ورود شکایت شاکی را صادر و اعلام می دارد. ب- شعبه اول تجدیدنظر در رسیدگی به پرونده های کلاسه ۵۱/۷۸، ۶۹/۷۸، ۷۱/۷۸، ۷۰/۷۸ موضوع تقاضای تجدیدنظر شرکت بیمه آسیا نسبت به دادنامه های شماره ۱۸۷۹ مورخ ۱۳۷۷/۱۰/۲۳ با ۲۰۲۶ مورخ ۱۳۷۷/۱۱/۱۲، ۲۰۲۹ مورخ ۱۳۷۷/۱۱/۱۲، ۲۰۲۵ مورخ ۱۳۷۷/۱۱/۱۲ شعبه شانزدهم دیوان به شرح دادنامه های شماره ۳۹۱، ۳۹۴، ۴۰۶ مورخ ۱۳۷۸/۴/۱۵ و ۶۰۲ مورخ ۱۳۷۸/۵/۱۱ ضمن رد اعتراض تجدیدنظر خواه دادنامه های بدouی را عیناً تأیید نموده است. ج- شعبه سوم تجدیدنظر در رسیدگی به پرونده کلاسه ۱۲۲/۷۸ موضوع تقاضای تجدیدنظر بیمه آسیا به طرفیت خانم زهراء فائدی به خواسته اعتراض به دادنامه شماره ۱۳۷۷/۱۱/۱۲ شعبه ۲۰۲۲ مورخ ۱۳۷۷/۱۱/۱۲ شانزدهم دیوان به شرح دادنامه شماره ۷۱۹ مورخ ۱۳۷۸/۸/۱۸ چنین رأی صادره نموده است، با بررسی مندرجات پرونده نظر به اینکه حسب مدارک و مستندات موجود شاکیه در سال ۱۳۷۴ از ستاد بازسازی مناطق جنگی به بیمه آسیا انتقال یافته و مشارالیها مطالبه حقوق مرخصیهای موضوع رأی شماره ۱۷۸ مورخ ۱۴/۱۰/۱۳۷۴ هیأت عمومی عدالت اداری را می نماید. نظر به اینکه بیمه آسیا هر چند وابسته به دولت است، تعهدی در پرداخت حقوق مرخصیهای مربوط به قبل از سال

سفارش‌های امام محمد با قرائع ابه جابر جهفی

ای جابر! پنج چیز را از مردم زمانه غنیمت شمار: ۱) اگر حاضر باشی نشناستند، ۲) اگر غایب شوی نجوبیند، ۳) اگر در محفل (مشورت) باشی از تو رای نخواهند، ۴) اگر گویی نپذیرند، ۵) و اگر خواستگاری کنی رد کنند.

و پنج چیز را به تو سفارش می‌کنم: ۱) اگر ستمت کردند ستم نکن، ۲) اگر به تو خیانت کردند، خیانت نکن، ۳) اگر تکذیب کردند، خشم مگیر، ۴) اگر ستودندت، شاد مشو، ۵) اگر نکوهشت کردند، برپیشوب.

ای جابر! روزی اندک خدا را کم مشمار تا شاکر باشی، طاعت بسیار خود را اندک شمار تا عیب خود بیابی و عفو خداطلی.

با زیاد شمردن روزی اندک، و کم شمردن طاعت بسیار به شکر فراوان دستیاب. با شکر زیاد، نعمت را بیفزا. با بیم از زوال نعمت، به شکر بسیار نایل شو. با کشتن طمع، عزت پاینده طلب. با عزت، نومیدی را از مردم، ذلت طمع را از جان خود دور کن. با همتو بلند، عزت نومیدی را فراهم کن. با کوتاه کردن رشته آرزو، از دنیا توشه گیر. از هر فرصتی برای رسیدن به مراد بهره گیر و هیچ فرصتی چون، دوران فراغت و تندرنستی نیست... بدان که هیچ علمی چون سلامت جویی نیست. هیچ سلامتی چون سلامت قلب نیست. هیچ عقلی همانند مخالفت هوای نفس نیست.

دارندگان آنها شده است و دارنده چک از نظر قانون یگانه فردی است که حق طرح دعوای جزایی را در صورت پرداخت نشدن خوجه چک خواهد داشت و در صورت مطالبه وجه چک از بانک محال عليه و پرداخت نشدن وجه چک به موجب ماده (۴) قانون چک، بانک موظف به صدور گواهینامه عدم پرداخت شده است که بنا به نظر دیوان عالی کشور این برگه به منزله واخواست است، فلذا بنا به قانون قاعده‌تاً تنها یک بار باید صورت بگیرد و نه بیشتر.

متاسفانه با وجود صراحة نص قانون اخیراً اداره نظارت بر امور بانکهای تجاری بانک مرکزی مبادرت به تصویب و ابلاغ بخشنامه مورد شکایت به شعب بانکها کرده است که به موجب آن چنانچه چک بعد از صدور گواهینامه عدم پرداخت نخستین به فرد دیگری منتقل شود، بانک موظف است در صورت درخواست آورنده (شخص ثالث) نسبت به صدور گواهی عدم پرداخت مجدد اقدام نماید. صدور مجدد گواهینامه از نظر حقوقی واجد اثر و اعتبار نیست و به مفاد قانون چک در صورت این بخشنامه توجهی نشده است. فلذا تقاضای ابطال بخشنامه شمار نب/۹۰۱۳۷۹/۲/۱۹ مورخ ۱۳۷۹/۷/۲۶ اداره نظارت بر امور بانکهای تجاری بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران را دارد. مدیریت کل نظارت بر بانکها و مؤسسات اعتباری اداره نظارت بر امور بانکهای تجاری بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران در پاسخ به شکایت مذکور طی نامه شماره ۴۱۴۶ مورخ ۱۳۷۹/۷/۲۶ اعلام داشته‌اند، منظور مفتن از لفظ (دارنده) به شرح ماده (۲) قانون صدور چک به طور اعم ذینفع چک بلا مانع است که این معنی از الفاظ «قائم مقام قانونی» مذکور در این ماده مستفاد می‌گردد و به طور اخص منظور قانونگذار از «دارنده» در ماده (۱۱) قانون مذکور شخصی است که علاوه بر دارابودن حق مراجعت به هر یک از مراجع قانونی اعم از ثبت اسناد به جهت اجرای سند(چک) و یا دادگاه به عنوان مدعی خصوصی یا خواهان دعواهی مدنی، می‌تواند با استفاده از شرایط مندرج در ماده یادشده به عنوان شاکر درخواست تعقیب کیفری و مجازات صادر کننده را نیز ارائه نماید. در این زمینه در قسمت اخیر ماده (۱۱) قانون صدور چک مفتن با کاربرد لفظ انحصاری (کیفری) بقای جواز انتقال چک به غیر را تلویحاً مورد تأیید قرار داده، لکن با توجه به طبیعت جرم چک بلا محل و جلوگیری از سوء استفاده اشخاص فرصت طلب در ایجاد شغل خاص پیگیری این گونه دعواهی، حق شکایت کیفری را فقط به کسی واگذار نموده که برای اولین بار به بانک مراجعه کرده است و بر این اساس حق شکایت کیفری را از کسانی که به نحوی پس از صدور گواهینامه بانک در مقام دارنده چک قرار می‌گیرند یا چک به نحوی به آنها منتقل یا واگذار می‌گردد، دسلب گردیده است. بر اساس ماده (۲) قانون

فوق به ریاست حجت الاسلام و المسلمین دری نجف آبادی و با حضور روسای شعب بدی و روسا و مستشاران شعب تجدید نظر تشکیل و پس از بحث و بررسی و انجام مشاور با اکثریت آرا به شرح آتی مبادرت به صدور اولی می‌نماید.

رأی هیئت عمومی

طبق ماده (۱۰) قانون صدور چک مصوب ۱۳۵۵ که بر اساس قانون اصلاح مفادی از قانون صدور چک مصوب ۱۳۷۲ شماره آن به (۱۱) تغییر یافته، منظور از دارنده چک در مقام طرح شکایت کیفری شخصی است که برای اولین بار چک را به بانک ارائه داده است و حکم مقرر در این ماده در باب الزام بانک محلال عليه به قید هویت کامل و دقیق و تاریخ مراجعة شخص مذبور به بانک و صدور گواهی عدم پرداخت و همچنین عدم جواز طرح شکایت کیفری از طرف کسی که چک پس از برگشت (جز در موارد قهری) به او منتقل شده مفید منوعیت صدور گواهی عدم پرداخت مجدد و مکرر است، بنابراین مفاد بخشنامه نب ۹۰/۱۲/۱۹/۱۳۷۹ ایران مرکزی جمهوری اسلامی ایران مبنی بر الزام بانک محلال عليه به صدور گواهی عدم پرداخت مجدد و زوال آثار کیفری اولین گواهی عدم پرداخت خلاف قانون تشخیص داده می‌شود و بخشنامه مذکور به استناد قسمت دوم ماده (۲۵) قانون دیوان عدالت اداری ابطال می‌گردد.

رئیس هیات عمومی دیوان عدالت اداری - قربانعلی دری نجف آبادی

می‌توانند راساً به جهت وصول وجه آن به بانک مراجعة نمایند و بانک نیز به هر حال به عنوان محل علیه موظف به پاسخگویی است و پاسخگویی بانک در شکل و ماهیت باید در انطباق با قانون چک صورت پذیرد. با عنایت به مراتب و نظر به اینکه به شرح بخشنامه فوق الذکر بانکها مکلف شده‌اند در صدور گواهینامه عدم پرداخت مجدد به این نکته تصریح نمایند که اولین گواهینامه عدم

چک «دارنده چک» برای صدور اجرائیه موظف است عین چک و «گواهینامه» مذکور در ماده (۴ یا ۵) قانون یادشده را به اجرای ثبت استناد محل تسليم نماید. مطابق قسمت اخیر ماده (۴) قانون مذکور «بانک» مکلف است علاوه بر قیود مذکور در صدر ماده هویت و نشانی کامل «دارنده» را نیز در گواهینامه ذکر نماید. این گواهینامه لزوماً باید مطابق ماده (۳) قانون صدور چک نیز باشد. چنانچه اولین «گواهینامه» مطابق ماده (۱۱) به ذینفع تسليم شده و این شخص با سلب حق شکایت کیفری از خود چک بلا محل را به غیر (از جمله به ید مقابل خود) واگذار نماید، در این حالت هویت ذینفع چک «دارنده» به شرح اخیر در گواهینامه اولیه متنذكر نشده است، لذا این معظل مطرح می‌گردد که دایره اجرای ثبت، قائم مقام قانونی را چگونه با عنوان «دارنده» تطبیق داده و پی‌گیری اجراء را از وی پذیرد. آیا می‌توان پذیرفت که مقتن، حق انتقال چک بلا محل را به غیر و حتی به ظهرنویسان قبلی و یا اولین ظهرنویس پس از صدور اولین گواهینامه سلب کرده است؟ اعاده چک برگشت شده به ید مقابل در عرف تجاری معول و اقدامی متعارف و جاری بازار است. به این لحاظ دارنده چک در هر حال رمی‌تواند از مزایای ماده (۳۱۰) الی (۳۱۷) قانون تجارت بهره‌برداری نماید و قانون چک به هیچ وجه ناسخ مواد نمی‌باشد. از عبارت «شخصی که برای اولین بار چک را به بانک ارائه داده است»، مرفوم در ماده (۱۱) (قانون چک، چنین استنبط می‌گردد که رامکان ارائه چک برای دفعات متواتی با بانک فراهم است و هر یک از ذینفع‌های چک و ظهرنویسان حسب مورد

پرداخت قبل از برای اورنده صادر شده است، زوال وجه کیفری چک را در گواهینامه عدم پرداخت ثانی مشخص و بارز نمایند. بنابر این اقدام این اداره در خصوص صدور بخشنامه شماره ۹۰/۱۲/۱۹ مورخ ۱۳۷۹/۲/۱۹ در انطباق کامل با مفاد قانون صدور چک و در جهت ایجاد وحدت رویه در شبکه بانکی می‌باشد. لذا رد شکایت مطروحه مورد استدعا است. هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ